

ماتر گارہ

Ketabton.com

ادبی ٹوٹی

آیان مرونڈ

ماٽم ڪده

ڙباڙن او راتولوونڪي

آيان مڙوند

ڪتاب پڙندنه

د ڪتاب نوم:	ماتم ڪده
ڙبارن:	آيان مڙوند
ڪمپوز:	په خپله ليڪوال
ڊيزاين چارڻ:	په خپله ليڪوال
بريڊناليڪ:	ayaansafi64@gmail.com
اڀيڪه:	0770159565
چاپ وار:	لومڙي
چاپ ڪال:	۱۴۰۲

د ڪتاب ٽول حقوق د ليڪوال سره خوندي دي

ډالۍ

هغې مینې ته چې زه ورسره

ډېره مینه لرم

اڀ!

د زړه ږه ځوځو ڪې مې

دومره مشڪو ځوځو

مه وهه

پرته له تا بل ځو پکې نه شې پيدا کولى!

گران دي، د هغه کس هيږول

چې د هغه لپاره دې

هر څوک او

هر څه هېر کړي وي!

د رنځورو خندا
د هغوى د اوښكو
نه چېره
دردونكي وي

مينه لرل مه ليكئ!
مه يې وایئ!
بلکې ثابتوى يې!

هغه ڪس پسي خفه یم
 چي فڪر مي ڪاوه، رابه شي
 او زما تنهائي ته به
 د پاى ٽكى ڪپردي
 لکن راغى، ولاړ او زما ژوند ته
 يې د پاى ٽكى ڪېښود!

ژوند وکړه او وخانده!
 د هغه چا لپاره چې
 ستا په خندا ژوند کوي
 او ستا په ليدلو آرام پيدا کوي!

بيگا مې خوب ليده
چې بيرته راغلي وې
سهار چې ويښ
شوم صدقه مې ورکړه!

که چيرې پوی شوم چې
اوبنکې مې ستا د ژوند
گلاب ته اوبه ورکوي
نو زه به هميشه ژلم تر څو
ته ژوند وکړې!

خدايه!
خاطر مي غوڻبت
نه خاطرڀي
ما بد وويل
ڪه تا بد واورڀدل!

ٽولي نري ته مي وويل
چي مينه ورسره نه لرم
مگر ڄاڻ
ته ڇه ووايم؟

اڀ!
اوس دڀ ڇڀ
هم ناڇاپه ووينم
خداي شته ڇڀ په ڪوم
آسمان ڪڀ الوزم!

اي! ڪله ڪله فڪر ڪوم
ڇڀ دا زړه
مي په نړۍ
ڪڀ تر ټولو
غمجن زړه دي.

اڀ خدايه!
نور ستا په دې نړۍ کې په
هيڇا هم باور نشته، راځه!
يو ځای قدم ووهو
سگرت زما او باران ستا

هغه څوک چې
هېڅکله مې
يوازې نه پرېږدي
هغه ته يې!
اڀ خدايه مننه!

اڀ ڪاش!
خوشالي
هم لڪه مرگ
چپ د ٽولو
په برخه وای!

نه پوهڀرم ولپ؟
ڪله چپ د خوشالی ڪيلي
پيدا ڪرم نو ژوند
خپل قلف بدل ڪري!

ڄومره بنه ده ڪنه!
چپ انسان هره ورڄ
له يو ڪس سره
مينه وگري، نه هره ورڄ له
يو نوي ڪس سره!

هپره به دپ ڪرم
اما هيڻڪله
به دپ ونه بڻيم!!!

ڄومره جالبه ده، ڪنه!؟
 بنه پوهڙم ڇي تاته نه شم رسيدلي،
 خو بيا دڀ هم ليوني يم!!!

بي علتہ مينہ درسره لرم!
 حڪه ڪومه مينہ ڇي
 علت ولري، يا خو ريا وي، يا احترام.

تا ڏمنه ڪري وه، ڇي هره شپه به دڀ
 يادوم! يا ته بدله شوڀي،
 يا ستاسو بنبار ڪي شپه نه راڃي!

ڪله چي تله نو راته ويڀ ويل،

تا هم بيايم!

ورته ومي ويل چپرڀ؟

ويڀ ويل: زما له ياده!

وخت وشو،

بي دليله مسڪا ڪوم!

بي ساري مينه ڪوم!

اڀ!

په ٻاران ڪي دواڙه گرڇو

خو فرق دومره دي

چي ته له يار سره

او زه له ياد سره!

اي!

ستا خندا

زما نـڀـي ده،

نو تل خنده، گني

زما نڀي به

ورانہ او ويچاره شي!!!

اڀ ڪاش!

ڇنگه مڀ ڇڀ له لاسه ووتڀ،

همداسڀ مڀ له زڙه هم وتلي وای!

اڀ!

نن يڀ راته پڀغور راڳر ڇڀ

ڪه مينه يڀ درسره لرلی!

نو نه به تلله!

يو ۾ هغه هم
لاري جدا ڪري،
ڪاش زما پڻ زړه ڪي
وروسته له خدايه
بل هيڻ ڇوڪ هم نه وائي!

د مينڀ هيڻ يو
ٽپ هم نه
روغيزي،
يا يي ڇاي پاتي
ڪيزي او يا يي يادا!

اوبنڪي ڇهه ڏي؟

۱۱% اوبه

۹۹% احساس

پهه باران ڪي گرهيدل

مي ڇڪهه خوبن ڏي،

چپ ڇوڪر زما اوبنڪي نه گوري!!

خدايه! ڇڀي دا شرط
 دڀي ڪڀڻنود ڇڀي
 مينان دڀي يو بل ته نه رسيڙي،
 نو بيا دڀي وڀي زڙونه پيدا ڪڙل؟
 يعني زمونڙ د مئينو گناه
 دومره ڇڙه ده، ڇڀي بي دوزخه سوزو!

دا ژوند هم ڇه عجيبه دي!

په ڇا مڀي ڇڀي

لاس ڪڀڻنود،

نو تر پڻنو

لاندڀي يڀي ڪڙم...

تا رښتيا ويلي وو چې

زمونږ اړيكه د ځنځير

په څير ده!

ما تاته لاس دركړ

او تا نورو ته!

خدايه! ومې بښه

كوم زړه دې چې

امانت راكړی ؤ

وه مې نه شو ساتلی!

ڇا ڇپ يوازې پرڀڻوڊي، نو ورتي ووايه!

ما نه، تا وٻايلله

ڇڪه ما هغه ڇوڪ

له لاسه وركڙ ڇپ

له ماسره ڀي مينه نه درلوده

او تا هغه ڇوڪ له لاسه وركڙ ڇپ

تاسره ڀي ڊڀره مينه درلوده!!!

ڙوند راتو يو ٻڻه

درس دا راڪڙ،

ڇپ هيڻ ڇوڪ

هم د هغه

د خبرو ڀه ڇڀر نه وي!

ڇيٺي زخمنه بايد درمان شي،
ترڻو وڪولي شو، ڙوند ته ادامه وركرو،
مگر ڇيٺي زخمنه بايد
همداسي پرڀردو،
ترڻو خپله لاره وركه نه ڪرو!

خدايه!
قيامت سبا ته دي
ولي نن سوزو!!!؟؟؟

ڏوند يڀ درته وائي نه،

درته بنايي يڀ!

نو تل پام ڪوه!

مينه درسره لرم: ويل يڀ درې ثانيڀ وخت نيسي،

توضيع ڪول يڀ درې ساعته،

لکن ثابتيول يڀ ٽول عمر!

دومره مينه درسره لرم،
 چي ڪله ڪله شڪ راته پيدا شي،
 چي په غور ڪي به يي راته د آذان
 پرڳاي ستا نوم اڃيستي وي!؟

ڪله چي مڙ شوم!
 نو تابوت مي دې هغه خلكو پر اوږو
 ڪپڙدي! چي زه يي پرېښي وم،
 خُڪه چي پوي شي، زه دومره دروند بار نه وم!

په دې نري ڪي دوه ڇوله ڳانده پڙنم

يو ته چي هڻڻ

دې زما مينه و نه ليدل

او يو زه چي ستا

په خير انسان مڃي ونه ليد!

۷

د هغه ڇا سره چي مينه لري،

هيڻڪله پري د زيات

وخت لپاره مه غوسه ڪپره!

ڇڪه چي هغه بيا ستا نه بي غبر

ڙوند زده ڪوي!

اڀ ربه!
بلد نه یم، ڇڀ ڇه ڌرته ٻوایم؟
بس د زړه خبرو ته
مڀ یو ځل غوږ شه!

اڀ ربه!
نور د ژوند
نه سترگی یم!
یا یږ ډاځه،
یا مڀ واخله!

ڪومه ورڻ ڇپي مڙ شوم،
 ڪه ڇا پوڻننه وڪڙه ڇپي
 دا تابوت يپي وڙي دومره دروند دي؟
 ورتي ووايه!
 خوانيمرگ له ڇڙو هيلو
 سره يپي دفن ڪو!

دا انصاف دي؟
 ڪله ڪله دنيا دومره ڪوچني شي،
 ڇپي د انسانانو د دوباره ليدلو
 نه انسان سترى شي، اما ڪله ڪله
 دنيا دومره لويه شي، ڇپي يو ڪس
 پسپي ليوني گرڻو او پيدا ڪولي يپي نه شو!

د ژوند بده کيسه دې
هېڅکله چاته مه کوه!
ځکه که ته يې هېره کړې،
هغه يې دريادوي!

اړتيا نشته له انسانانو
امتحان واخلي!
د وخت په تېریدو سره
خپله امتحان درکوي!

ڄومره آرامه شپه ده!
لڪه ڄوک چپ په دې
نري ڪي نه وي،
يا شايد زه د چا په نري ڪي نه يم؟

راڻه نن قدم ووهو!
ته له يار سره،
زه له ياد سره،

وايي هنداره احساس نه لري!

نن يي نم نيولي ۾

پرڀ ومي ليڪل چي

«مينه درسره لرم»

آرامه اوبه شوه!

له اور مي وپوڻبتل مينه ڇه ده؟ ويپ ويل

له ما چره سوزونڪي ده!

له گل مي وپوڻبتل مينه ڇه ده؟ ويپ ويل

له ما چره ٻنڪلي ده!

اې کاش دا د تنهایۍ ورځې
هم د هغو ورځو په څېر ورې وای
چې له تاسره مې تېرې کړي دي!

فکر مې کاوه،
ته هم درد یې!
لــکــن
ته هم درد وې!

بې چاره گل خرڅوونكې
يواځېنې شخص دى، چې كله هم كور ته د گلانو سره
د ننه شي، نو
ټول خواشيني كيږي!

مينتوب درد نه لري!
بلکې د هغه چا سره
مينه لرل درد لري،
چې ستا د مينې په
قدر نه پوهيږي!

مڙڪي له ڊي چي د چا زړه مات ڪري

نو لومري فڪر وڪړه!

چي آيا ڊي زړه ڪي

خو به زه نه ٿيم؟

هيڻڪله له چا سره زړه مه تڙه!

ڇڪه دا نري دومره ڪوچني ده، چي دوه زړون نه له

يو بل سره نه ڇايري

او ڪه له چا سره ڊي زړه وٽره،

نو هڻڪله يي مه خوشي ڪوه! ڇڪه چي

دا نري دومره لويه ده، چي بيا به يي

هڻڪله پيدا نه ڪري!

ٻي حده مه مين ڪپڙه
ٻي حده باور مه ڪوه
ٻي حده مينه مه ڪوه
خڪه چي همدا»ٻي حده« به
دې يوه ورخ ٻي حده وسوزوي

اڀ ڪاش!
ته پوهيدلى ڪله چي ويم يوازې يم
يعنې تا نلرم

ته مڀ نه ياد پري
بلڪي هغه ڏوڪ مڀ ياد پري
چڀ فڪر مڀ ڪاوه ته يپ!

ڏمنه دڀ راسره ڪري وه
چڀ هيڻڪله به دڀ يواڙي پري نردم
اوس چڀرتي يپ ۹۹۹

موده وشوه
ڏوند تيري پري
خو بنه نه تيري پري

ڪاش زړونہ دومره پاڪ وي
چي «مينه درسره لرم» ويلو ته
د قسم خوړلو اړتيا نه وي

اڀ!
په دې ڪي زما تېروتنه نه وه
ته په خپلو پښو زما خوا ته راغلي!

شپه ستري
لکن زه له شپي
ډېر ستري

ڇڻي خلك بايد هٻر
ڪرو پءِ يو سادو دليل
«هغه زما له راتلونڪي سره ڪومه اڙيڪه نه لري»

شرمندو يم
چي اوس هم ستا نه
بغير ساه اخلم

ڇنگه مٻي چي له هيلو تڀر شوڀي
نو اي ربه! له
گناهونو مٻي هم تڀر شه

لومري ڄل ندي چي ڙام

لومري ڄل دي

چي ڙا مي نه آراموي

په دي نري ڪي

چاته د لاسونو

انتظار مه ڪوي چي

اوبنڪي به مو پاڪي ڪري

نو خپلي اوبنڪي مو په خپله پاڪي ڪري

ٽول تيريدونڪي دي

دا ورځې دې
زه يوه لويه غلطي گڼم
چې په ژوند کې
مې کړي ده

زما نه وروسته مهمه نده
چې چا دې په زړه کې
ځای پیدا کړ
د لیوانو پاتې شوني
فقط سپیان وړي

پوي شه نور!
دا شپي نه دي چي اوردې دي
بلڪي دا ته يي چي يوازي يي

هميشه د هغه ڇا سره
د زړه درد شريك ڪړه
چي دوه شيان ولري

۱: زړه

۲: درد

په ڙوند ڪي دا څلور شيان
هيڙڪله مه ماتوه
باور، وعده، اړيڪه او زړه
ڇڪه ددي ماتيدل غر نه لري
مگر درد ڇپر لري

هغه شيبه راباندې څومره
سخته تپره شوه
چي ورتي ومني ويل:
که رانه لري شوې مڻ ڪپرم
ويي خندل او راته ويي ويل:
ستا ڙوند ته هيڙ اڙتيا نه لرم

اڀ!
بڀ له تا ڙوندي یم
مگر بڀ له تا ڙوند
نشم ڪولای

لاسونه مڀ ڪلڪ ونيسه!
دلته ڇڀرو زما او ستا
په جدایی شرط تڙلی

ڪله ڪله مڀ
هغه وخت پسي
ڇڀر زړه خفه شي
چي ته مڀ
هيڻ نه پڙندي

ڪله چي مر شوم
نو ليدلو ته مڀ مه راءِ!
حڪم ڪله چي ژوندي وم
ما درته هغه وخت اڙتيا درلوده

وايي ڪلهه چپ باران اوري
 نو د خاورو بوي پورته ڪيري
 اما دلته خو د خاطر و
 بوي پورته ڪيري؟

گل خرڻونڪي په عاجزي وويل
 ښاغليه گلان واخله!
 ما ورته وويل: چا لپاره يې واخلم؟
 گل خرڻونڪي وويل: خپلې مينې لپاره يې واخله!
 ما ورته وويل: ڪه زما مينه يې خپلې مينې ته ورکړي بيا؟
 گل خرڻونڪي وويل: وښه ښاغليه زه خپل گلان
 درباندي نه خرڻوم!

«مينه درسره لرم!»

دا يواځينی

خبره ده

چې بېرته يې

نه اخلم

اې کاش!

پوهيدای

د هرچا زړه زړه نه وي

زه مڀ ڀه خپل زړه وياڙم

مات شو

لوبه ورسره وشوه

دوڪه ورسره وشوه

اما اوس هم ڪار ڪوي

ودې ليدل!

انسانان څومره زر يو

له بل څخه

ستري ڪيري

اڀ!
دلته ڀرتو
ستا له لڙي والي راسره
نور ڇوڪ نشته

درد لري
هغه ڇا ته د ويلو
لپاره خبري نه لري
چي پرون دڀ ٽولي
خبري د هغه لپاره ڪولي

افسوس

د هغه ڪارونو لپاره نه

چپ غلط مڃي ڪري

بلڪي د هغه ٻنيو

ڪارونو لپاره چپ

چپ د غلطو خلڪو

لپاره مڃي ڪري

ڄيڻي وخت يڃي

بايد ونه واپي

ڄيڻي وخت يڃي بايد واورڃي

ڄيڻي خبرڃي

ڪله چپ مڃي له خدايه مرگ و غوڻڻت!

راته ويې ويل
كه تاته مرگ دركړم
نو هغه ته څه وركړم
چې له مايې ته غوښتې يې

د ژوند تر ټولو لوی بد
كله چې يې وغواړو
وړته ورسېږو نشو كولاى
اما كله چې وړته ورسېږو
نو بيا راته هيڅ ارزښت نه لري

وخت بدل نشو
بلڪي هغه انسانان
پي بدل ڪيل
چي هيڻڪله مڀي فڪر نه ڪاوه
چي هغوي به بدل شي

ڪله چي خداي ستاسو
د ساتنڀي لپاره ڪوم ڇوڪ
له تاسو نه ليري ڪوي
نو هيڻڪله پي په پاتي ڪيدو
ٽينگار مه ڪوه

اڀ!

د نيمپ شپي چي وينن شم

تا ولٽوم لکن ڄان

د بل چا په غٻڙ ڪي پيدا ڪرم

خدايه!

دوزخ ته اڙتيا نشته

مونڙ انسانان يو بل

تردي ڇڙ

سوزو!!!

اڀ!

يو وخت به مڀ

نشتون حس ڪڙي

او د قبر خاوره

به مڀ په سوک ووهي

او و به وايي پاڅېره

زه بېرته راغلم!

ځينې ڪسان مه ځوروي

د ځينو ڪسانو ځورول څو ثانيې وخت نيسي

لكن جبران كول يې ڪلونه

اڀ زړه!
آرامه اوسه
هغه سٽا نه بغير آرامه ده!

درد يعني!
وخت وشو ڇي
هغه نشته):

اڀ خدايه!

تاته غڙ ڪوم ڇڪه ڇپ په دڀ
دنيا ڪي يو غڙ بل غڙ ته نه رسيڙي
او تا ويلي ڇپ زه اوريدونڪي يم

لاسونه مڀ خپلو هيلو ته نه رسيڙي
هغه ڇڀڙي لڙي دي
لڪن د صبر شنه ونه مڀ واڀي
هيله شته
دوعا شته
الله شته

اوسپ يا نه اوسپ
دا شپي تيريزي
لڪن دا شپي چيرته
او هغه شپي چيرته

اڀ!
په زړه مې لاس مه ږده
چې لاس
به دې وسوزيزي

په ڊي نري ڪي له هيچا سره

زړه مه تره

حتي خپل سيوري ڊي

هم په تياره ڪي

يوازي پرېږدي

غم مو خپله پيداڪوي

نو د خوشاليو

په لٽه ڪي اوسه

ارينه ده چي په ژوند ڪي

خيني خلك ورك ڪړو

تر څو خپل ځان پيدا ڪړو

که ګله دې احساس ګړه چې

پاتې کيدل دې

سخت دي

بهترين کار تلل دي

ڪه ڇا در ڄڻه پوڻننه وڪڙه ڇڀ

ڙوند يعني ڄڻه ؟

خاورڀ په موٽي ڪڀ راواخله

او پف يڀ ڪڙه

له زڙه سره مڀ پام ڪوه

ڇڀ مات نشي در ڄڻه

زما د زڙه په خاطر نه

بلڪڀ ستا په خاطر ڇڀ

په هغه زڙه ڪڀ ته يڀ

راڻي!

پوهڻڙم ڇي حتماً راڻي

خو هغه وخت ڇي ڪله

مي په سڀينه ٽوٽه ڪي

د قبر غبري

ته وسپاري

خو هغه وخت به بيا

هر ڇه بي معني وي

موده وشوه لاسونه مي

د چايو په پيال ڪرم ڪوم

دا د تنهائي اوج ندي؟؟؟!

له ٻوڊا مڀ وڀونبتل

مينه يعني ڄڻ

ويڀ ويل:هغه ڇڀ

زه يڀ ٻوڊا ڪڙم

ڪرڪه لڙم له هغو ورڄو

ڇڀ نه پوهڀڙم

درد مڀ ڄڻ دي

خپلې سترگې مې
په ړانده خرڅوم ترڅو
بيا دې هيڅكله دا دروغجنه خبره ونه گورم

د زړه خبره دې نن ووايه
چې د زړه خبره شي
كه سبا دې وويله
نو بيا د زړه درد كيږي

دا ورڻي تيريري

لڪن زه له دڀ

ورڻو نه ٽپريزم

زه چي يوازي ٻه ڀڙ نه ڀڙ ڀڙ ڀڙ

ڀڙ ڀڙ ڀڙ ڀڙ ڀڙ ڀڙ ڀڙ

ته ڇنگه داسي شخص وختي

اڀ!

ڪله چي هم له چا ڇهه

د مينې ڪلمه واورم

نو بي اختياره څريڪه

مي په زړه ڪي تيره شي

اڀ!

تا به زه هغه

وخت هپره ڪرم

ڪله چي خپل

ڄاڻ هپره ڪرم

ڇڪه زما ڄاڻ ته يپ

آرامه سنڌري
او ستا په جدائي
اوبنڪي تويول دا بيا
چڙه مزه لري

ڪه غواري زما د ژوند په اڻه
خبره شپي سترگي
دې پټي ڪڙه
کومه تياره چي گوري
همدا زما ژوند دي

مينه چېر خوړ نوم دی
خو ستا مينه دومره ترخه وه
چې د ژوند ټول
خواره يې رانه واخيستل

مينه د نړۍ جوړونکي ده
خو برعکس تا زما
نړۍ ورانه کړه

زه تاسره د مينې
لرلو لپاره تر هر حد تېر شوم
خُڪه ڪومه مينه ڇي حد ولري
هغه مينه مينه نه وي

وايي ڪه ڇڀري يوه مسڪا لري نو
خپلي مينې
ته يي وڙڪري
تا مسڪا هم يوره
او ته هم لاري

ڪه له ڪوم چا سره مينه
 لرې نو همداسي پي
 پر پرده ڪه راغي نو پوي شه
 چي مينه درسره لري
 او ڪه راغي نو پوي شه
 چي هيڻ ستا لپاره نه و

له مينې پرته بڻينه نشته
 او له بڻيني پرته مينه
 نو راشه و به دې بڻيم
 اوس هم درسره مينه لرم

وايي يوازي توب دوزخ دي
نو اڀ!
ما له دې دوزخ څخه وژغوره

له هرچا سره مې
کولای شوی
مینه وکړم
خو که مینه مې له
تا پیل کړي نه وی

ڄومره بنهه!
په دې غمجن ماحول ڪي
چي په ما تيريزي
بيا هم ته خاندې

ځينې وخت ته
ځينې وخت ستا ياد
دا خو به ما ووژني

خُينِ وخت يو ڪس
صرف يو ڪس
باعث ددِ ڳرڻي
چي ته يي په ڄمڪه باندِ ڙوند
ڪولو ته پريڻي يي
نه اڪسيجن

باراني
لمريزه
وڙڻ
ڇه توپير ڪوي ۹۹۹
چي ته اوسِي هوا هميشه بنايسته ده

شايد زما ساه وي
 چپ په دې نړۍ کې تر اوسه
 پاتې يم اما
 پرته له شڪه چپ
 ته يوازینی دليل يې
 چپ زه ساه اخلم

هرڅه مې
 امتحان ڪړل
 ژړا، سگرت، د خوب گولي
 مستې سندرې، اروه پوه، نوي ملگري...
 لکن زړه مې نشو پوی
 هغه تا غواړې تا!!!

اڀ!
ڄين ڀ وخت له ڄانه
لاسونه تاو ڪرم
او ۱۹۹۰ ايم
ليونيه ته خو يوازې نه ڀي
زه درسره ڀم

ڪه ڄنگل هم
وي نو مڙ به شي
لڪن زما زره
سوزي او سوزي

اوس مڀ له تنهاڻي
سره مينه پيدا شوي
حڪه هغه سٽا غونڊي
بڀ وفا نه ده
ڊپر خيانت مڀ هم ورسره وگر
لكن بيا هم نه رانه ڇي

خلڪ وايي: يو ساعت يعني شپيٽه د قيقڀ
يوه دقيقه يعني شپيٽه سانيڀ
لكن هيڇا هم ونه ويل ڇي
پرته له تا شپيٽه ثانيڀ يعني
شپيٽه ڪاله

خدائيه!

هرڻوڪ له تا غوارِي چي
يو ڇه وركري لکن زه غوارِم
له ما يي واخلي هغه غم
چي هغي
راڪــــري!

اڀ!

د شپي چي ڪله ويده ڪپري
نو يوه لحظه يوازي
يوه لحظه زما په اڙه فڪر ڪوه
ڏمنه ده چي بپرته به راځي

زړه مڀ!

هغه خبرو ږسې خفه دی

چې له یو بل سره مو کولې

لکن ستړي کیدو به نه

اې!

دا بې دلیله اوبښکې

مې چې پرمخ بهیري

دا د زړه تنگی

اوبښکې ندي

د بې کسی اوبښکې دي

ای!

له تايپ څه پته

اوس می ہم

بې دلیله زړه درېسې

خفف دی

شپي مي له خپل ځان

سرہ تہری کڑی

هر ڇوڪ ڇڻي لار ٻيا ٻڌڻه رانغي

اڀ!

نن مي زړه ډېر تنگ دى

غواړم والوزم

داسې ځاى ته

چې بيا هيڅکله بېرته

رانشم

اڀ!

که تللو دې مړ نه کړم

نو ستا خاطرې مي

هم نه وژني

بې غمه اوسه

ڪله مڀ چڀ له لاسه
ورڪڙي نو اوبنڪي مڀ
نه ڪڙي تويي
ڇڪه ما خپلي ٽولي
اوبنڪي ستا د لاس ته راوڙلو لپاره
تويي ڪڙي وي

اڀ ڪاش
د زړه پرڇاي مڀ
غاره تنگه شوي وي
چڀ ساه مڀ نه اخيستي
خلاص

هر ڪلهه چي د چا له لاسه

ناراحتہ شوې

نو يوه لحظه يې

په نه شتون

فکر وکړه

اې ربه!

زړه مې تنگ دی

تا ويلي وو چې د انتخاب حق

لرې نو بيا ولې مې

انتخاب په څنگ کې نشته؟؟؟

دروازه لڙي او بنده شوه
لڪه چي باد بيا ٽوڪي راسره ڪوي
ستا د راتللو
تمثيل ڪوي!

په نڙي ڪي ترٽولو وڃه ڪلمه «ا»
په نڙي ڪي ترٽولو خوڙه ڪلمه «LOVE»
په نڙي ڪي ترٽولو خوڙ ڪس «YOU»
نو «I LOVE YOU»

باران چي اوري
ته مي ڇره ياد پري
بغير له چتري
په باران کي قدم وهم
زه تا يادوم
او آسمان ڙاري

هغه دومره
په خپله تنهائي
کي ڇوب ۾ چي
د سگرت پرڻاي يي
خپل ڄاڻ و غور ڄاڻو

اڀ!

سپين مڀ شول

د سر هغه وينستان

چي ويل به ڊي:

په ٽوله دنيا يي هم نه وركوم

اڀ!

اوس مڀ په هغه لاره

بهرته راتلو ته

زړه نه ڪيري

په ڪومه لاره چي

ته راسره يو ځاي تلي وڃي!

کوم کس
چې نن له تاسره خاندې
هغه کس سبا پر تا
خاندې مطمین اوسه

د زړه په دروازه مې ولیکل
ننوتل منع دي
مینه راغله او دننه شوه
او ویې ویل
«زه د چا اجازې ته اړتیا نه لرم»

اڀ!

ستا شتون ڪي مڀ
له ڙوند سره لوبڀ ڪولڀ
اوس چي نه يڀ
ڙوند له ماسره
لوبڀ ڪوي

ويڀ پوڻبتل ڙوند يعني ڇه؟
لنڊو ڪي مڀ ورته وويل
چي د غمونو
تڪليفونو
سترياوو او دردونو
دوهم نوم ڙوند دي!

اڀ!

اوس هم ستاسو

له ڪوٽي تيرڀرم

خو لوڀرم نه

حڪه چي ڄمڪي ته گورم

اڀ!

دومره راته گرانه وي

چي بغير له تا

مي يوه لحظه احساس

ڪڙه فڪر مي وڪڙ

چي ڪلونه ڪيري يوازي يم

اڀ!

خبري دي دومره خوري دي

چي زره مي غواري

ستا خبري بنڪل ڪم

زه او ته!

ڪله چي

د يو بل په

څنگ ڪي اوسو

نو دا د نيا تر ٽولو

بنڪلي ترڪيب دي

د مينې په ڪوڅه ورغلم
 يو بوډا سړي راباندې راغی
 ويې ويل مه ځه لاره بنده ده
 ما يې خبرې ته غوږ ونه نيو لږم
 لاره په رښتيا بنده وه بېرته چې راتلم نو بوډا شوی وم

خيانت مې ندی کړی
 گيله مه ګوه!
 کله چې تا پرېښودم
 نو هغه رانه غېږ تاو کړه
 ترڅو ونه لوېږم

له مين يپ وپوڻبتل
مينه غم دي كه خوشالي؟
په ديوال يپ سر ڪڀڻود
ويپ ويل: انتظار

مينه يعني
ڪوم وخت چپ
انسان د ڄان نه
ڇڀر د هغه په اڙه فڪر ڪوي

اوس دې ڇڻ
ڪومڻ بنگلي سترگڻ
پرانيستي
د همدې سترگو
په ياد بيگا ڪوم ڇا
خپلې سترگڻ پٽي ڪري وڃي

د يو ڇا يادول زړه غواڙي
نه دليل
نو ٻي دليله دڻ
د زړه نه يادوم

اڀ!

له ڄانه ڇپر لڙي

لازم

ترڻو تاته ورسپڙم

اوس نه ته زما شوڀي

او نه زه د ڄان

اڀ!

غڀره ڊي نه گرمي ده نه ساره

ستا غڀره!

د ڪال څلور فصله دي

ڪله چي تللي
نو ڪاش زما سترگي
دې هم له ځانه سره
وړي وي
ترڅو زما سترگي
ستا د ديدن تږي نه وي

د ژوند ټول داستان مې
يوازې په دې جمله کې
راغونډ دی
«هغه شته لکن زما سره نه»

كوم وخت چې دې
د ژوند لارې جدا كړې
خدای شته
ما له ځان سره
چېر څه وويل

اې!
غږ درته نه كوم
چې بېرته راشه
كه مهموم
نو خپله به راشې

تر ٽولو

ڀڻڪلي نري تا

جوڙه ڪري

دلته په زره ڪي مي

چي ته پڪي اوسبي

نن مي يو مين

وليد چي

خپل سيوري سره يي

خبري ڪولي

نو هغه بيچاره به

خومره درد تيروي ڪله چي آسمان وريخ وي

موٽروان ودرېد له موٽره يې

سر راويست ويې ويل:

يوازي يې ۹۹۹

موسک شوم ورته ومې ويل:

له ډېره وخته

اې ربه ومې بښه!

د هغه دردونو لپاره

چې ستا په لاره کې

مې تېر نه کړل....!!!

کاش خدای ویلي وی

ستړی دې کړم نور

واخله دا یې هم ستا

اې!

ته پوهېږې

چې ستا په

نشتون کې دا ورځې

رېاندې څومره اوږدې شوي

اڀ ربه!
ته مڀ مل اوسه
ڪه چڀرته سستا نڀ
ڪڀ رانه ڇه ماتيري
بس چڀ زڙه نه وي

دڙته ليڪم يڀ چڀ
«يادڀڙي مڀ»
مه واڀه چڀ تڪراري خبره ده
شايد يوه ورڇ زه ونه وسم
چڀ تڪرار يڀ ڪڙم

رسامي

يپ دومره ٻنڪلي نه ۱۰

لڪن د بڀرتہ تلو لاره يپ چڙه ٻنہ

رسم ڪڙي ۱۰

بڀرتہ لاره

اڀ!

د لاسونو گوتپ دڀ په

قرض راڪڙه

ستا د راتلو شيبپ

پرې شمارم

اڀ!
ستا احساس
بيا په خپله
غېره ڪي واخيستم
نه پوهېږم چېرته مې وږي

غڙيپ لار
تصويريپ لار
لکن
خاطرېيپ تل پاتې دي

زړه مڀ لڙ جنت غواري
څو لخطي دې
غږه په قرض راځولای شي؟؟؟

اڀ کاش
څوک چې تله نو
دا خاطرې يې چې هم
له ځان سره ټولولي
او بيا تللی

دا زړه مڀ
ڇڪ دى ڇپر ڇڪ
دومره ڇڪ دى ڇپ
يو څه يپ د سترگو
هم ٽويڙي

ڙوند څه دى ؟؟؟
ڪه ڙوند خندا دى نو بيا ولپ ڙارو؟
ڪه ڙوند ڙا دى نو بيا ولپ خاندو؟
ڪه ڙوند مرگ دى نو بيا ولپ ڙوند ڪوو؟
ڪه ڙوند ڙوند دى نو بيا ولپ مڙه ڪيڙو؟
ڪه ڙوند مينه ده نو ولپ ورتنه نه رسيڙو؟
ڪه ڙوند مينه نده نو بيا ولپ مينڙو؟

هيڅكله يې د بېرته راتگ دوعا

مه كوه!

شايد كوم وخت راشي

خو هغه به نه وي چې تللی ؤ

اې!

كه كومه ورځ راغله

چې زه نه وم نو وصيت درته كوم!

بڼه اوسه

له هغه بڼو

چې ما ورسره مينه كوله

خِينِي وَخت مِي
دومره ياديڙي
چي زړه مِي غواڙي ويِي گورم
ڪه د بل په څنگ ڪي هم وي

اِي!
ژوند درې لحظې دِي
ستا ليدل
ستا خندل
ستا غږ ڪي نيول

اڀ!

ددې تلو او راتلو

نه مې نور زړه تنگ شو

يه مه راءه

او يا چي راغلي نو بيا مه هه

اڀ!

ڪه ڪومه ورخ لاڙي او ٻيڙه راونگرڇڏي

نو د انتظار ڙمنه نشم درسره ڪولاي

لڪن يوه غوڻتنه درنه لرم!

ڪله چي هم راغلي نو

يوه گيڇي گلان مې قبر ته ضرور راوڙه

خُينِ پڻِ خُلكِ پڻِ نڙي

ڪي شتون نه لري

بلڪي هغوي خپله

يوه نڙي وي

اڀ!

زه ڇي نه اوسم نو

نڙي يوازې ما نه لري

لڪن ته ڇي نه اوسپي

زه يوه نڙي نه لرم

اڀ!

ڪه غوارڀ ٻڙتہ راشڀ

نو همغه ڄاى ڪڀ

دڙتہ ڀہ تمہ يم

ڪوم ڄاى ڪڀ دڀ چڀ

يواڄڀ ڀرينى وم او تللي وڀ

مينہ دڀ

تل لہ هغه

چاسره وويشہ!

چڀ ڀوهڀڙڀ

هغه يڀ لہ چاسره نہ ويشي

هره ورڻ لہ خان سره
ڙمنه ڪوم چي
سبا دې هپروم
سهار چي شي
نو خپله ڙمنه هپره ڪرم!

ستا ٽول يادونه او خاطرې
مي لري و غورڇول
لکن زړه مي غلي وويل:
«په ياد مي ده»

اڀ!

ٽول ٻٺار ويده دي

يوازي زه

ستا فڪر

وينن ساتلي یم

هيڻڪله له يوه انسان ڇخه

خپله هيله مه اخله!

شايد يواڻيني هيله وي

چي دي پي لري

زما هيله ته وڃي

اوس ڇڀرتي پي ڦڦڦ

د هغه ڪس
د راتلو لاري ته
په تمه یم چي
هغه له دې لاري
چېره ستري ده

اې!
که ته د بل هم شوې
نو بيا به هم
زما سره يې
ځکه کلونه کيږي
چې زما په زړه کې اوسې

آيينه هم رانه
شکایت کوي
خوشاله څيره غواړي
هغه چې تا وړي!

اې!
هر ځای کې چې يې
نو آسمان ته وگوره!
آراموي مې ځکه
که يوځای نه يو
نو آسمان خو مو يو دی!

د ٻنڻو عطر و خالي شيشه

هم ٻوي وړڪوي

لڪه سٿا خالي ڄاي!

د تل به خبر يي تاته ليڪم

ته چي!

له چا سره مينه لري

هغه لپاره يي ووايه

نور بيا...

اخڏليڪونه:

www.4yok.com

www.beytoote.com

www.bisms.ir

www.parsnaz.com

نورې بيلابېلې ويب پاڻې

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English